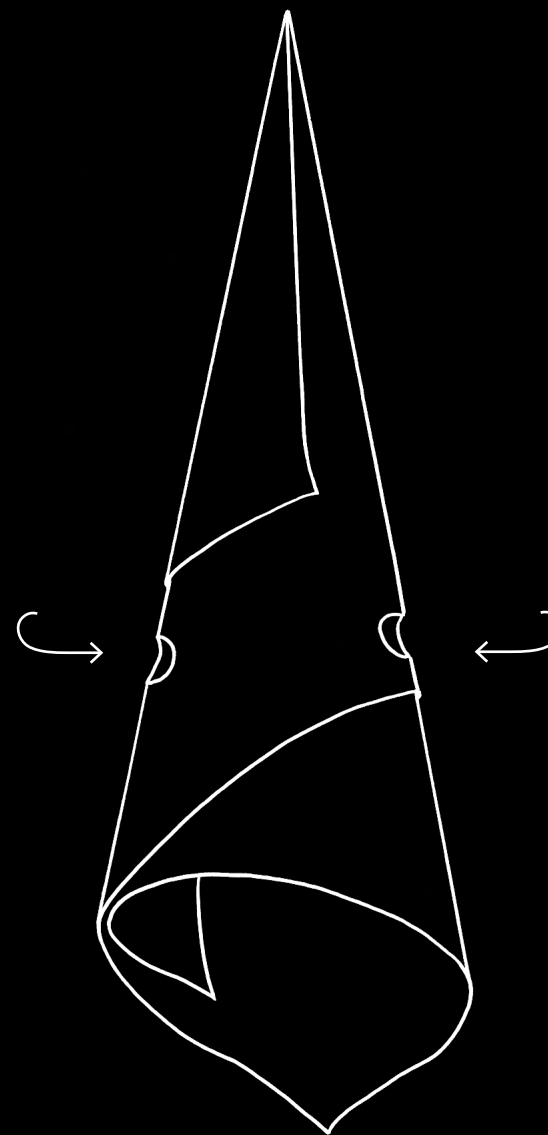




CARACTERÍSTIQUES TÈCNIQUES

Nom: Sant Jordi a la UB 2016
Obtentores: Marta Negre i Àngels Viladomiu
Any: 2016
Varietat: híbrid contemporani
Color: jaspiat blanc i negre
Port: ramificat
Flor: flexible
Olor: perseverant
Origen: Facultat de Belles Arts
Productor: Universitat de Barcelona





FASES DEL PROCÉS D'OBTENCIÓ DE L'HÍBRID CONTEMPORANI

1. Escollir l'espècie A per ser fecundada, treure'n els pètals i els estams.
2. Tallar un exemplar B, d'on obtindrem el pol·len per pol·linitzar A.
3. Construir una incubadora de paper en forma de cucurutxo. Introduir A i B en la incubadora, esperar que la temperatura sigui idònia i que el trànsit de partícules estimuli la fecundació automàtica.
4. Un cop A ha estat fecundada, esperar la producció de fruits.
5. Extreure les llavors del fruit i sembrar-les. Esperar que creixi $X_{(AB)}$.
6. Empeltar l'ullet de $X_{(AB)}$ en un peu de gavarrera, lligar-ho i protegir-ho amb cinta d'emmascarar. Anotar l'encreuament i esperar pacientment el resultat.

(Agraïments a Rosas Dot)

SANT JORDI A LA UB 2016

El cartell d'enguany representa el procés d'hibridació d'una nova varietat de rosa a partir del mètode de fecundació automàtic del reconegut hibridador català Pere Dot (1885-1976).

Encuriosides per la gran diversitat de noms que reben les roses, vàrem visitar el roserar del parc de Cervantes, i allà el jardiner Lázaro ens va introduir en el món de les roses. Era el 21 de desembre i algunes roses encara florien. Aquesta visita ens va conduir als vivers de la família Dot, on ens va atendre en Pere Dot, nét del cèlebre hibridador i descendent de tota una nissaga de roseristes, que ens va explicar amb detall el procés d'hibridació i ens va mostrar les roses que encara avui elaboren.

Cal dir que el procés d'hibridació i obtenció d'una nova rosa és complex i exigeix anys de treball, molta paciència i perseverança. Alhora requereix un estudi minuciós de les diferents línies genètiques i una constant experimentació amb els encreuaments. Tot i això, el resultat és imprevisible i, sovint, fallit. És aquí on hem detectat estretes coincidències amb el procés de treball dels artistes. L'artista comparteix el gest generós del jardiner. L'acció d'hibridar i l'acció de crear esdevenen sinònimes, les eines del jardiner es confonen amb les de l'artista. En ambdues, el resultat és fruit d'un encreuament artificial, bé a partir d'individus d'espècies diferents, bé en la utilització de mitjans, materials i objectes de naturalesa distinta.

De fet, la nostra època és essencialment híbrida: aquesta és una de les seves característiques principals. Ho veiem en els múltiples àmbits del coneixement i en l'entorn sociocultural, on tot es pot combinar i connectar. Un mestissatge fluid, que genera grans expectatives i alhora inseguretats, però que en el territori de l'art contemporani és absolutament fructífer i permet acollir una gran heterogeneïtat de comportaments, mitjans i llenguatges.